

[Industriministeren]

pengene afleveres, for vi ved sandelig bedst, hvordan de skal bruges. Det er ikke regeringens erhvervs politik. Regeringens erhvervs politik er et positivt, frit erhvervsklima, hvor erhvervs virksomhederne kan få lov til at fungere på internationale vilkår og ikke på snærende danske præmisser.

*Forhandling***Nyrup Rasmussen (S):**

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke har det så let i disse dage. Det er måske også lidt af forklaringen på ministerens lidt høje toneleje, når ministeren desperat forsøger at tale sig væk fra den kendsgerning, at der faktisk ikke er nogen erhvervs politik at tale om længere.

Hvad gør man så? Når Danmark har udviklet sig til at være det land, der ikke længere har en aktiv industri- og erhvervs politik, taler man om noget helt andet. Så taler man om at fjerne de snærende bånd, så taler man om at afskaffe den detailstyrende regulering i Danmark helt ud i yderste led, tror jeg der blev sagt af ministeren. Når man hører ministeren, får man billedet af et land, som skulle være detailstyret og detalilreguleret af snærende, bureaukratiske erhvervslovgivninger, som i enhver henseende skulle lægge blokeringer for udviklingen.

Det er jo ikke det reelle billede. Det reelle billede er, at vi er i gang med – og det synes jeg er en god ting – at skabe generelle vækstvilkår for erhvervslivet i Danmark, som hører til de bedste i Europa. Vi er i gang med at sænke selskabsskatten. Det er en god ting. Der er problemer med tilpasningen i den øvrige del af skattesystemet, der er huller, vi skal have lukket, og der er ændringer, vi skal have gennemført.

Vi har igennem ganske mange år efterhånden udviklet et lønomkostningsforløb, der hører til de laveste i Europa. De offentlige udgifter er holdt inden for snævre rammer, som i dag reelt ikke længere kan være en del af regeringens forklaringer på balanceproblemerne.

Tilbage har vi én afgørende hoveddebat, som jeg bedst kan illustrere ved at tage to af denne regerings offentlige dokumenter frem, som jeg synes vi er nødt til at ofre bare en kort stunds eftertanke.

Frem for at gå i forsvarsposition skal jeg derfor bede industriministeren om et øjeblik at kaste blikket tilbage på et fortræffeligt dokument

fra ministerens forgænger, et dokument, der blev udarbejdet i samarbejde med Budgetdepartementet, dateret den 7. juli 1986. I det dokument, som i øvrigt er et bilag til forgængerens fortræffelige industripolitiske redegørelse fra 1986, »Debatoplæg om vækst og omstilling. Krav til strukturpolitikken«, foretager regeringen fortræffelige beregninger over to forskellige forløb for Danmark fra 1986 og frem til år 2000. Det ene forløb kalder man meget rigtigt et teknologi- og udviklingsforløb. Det andet forløb kalder man et passivt forløb – lige så betegnende.

Jeg skal til ministerens oplysning nævne, at det er de samme forudsætninger, der ligger til grund for de tre generelle indgreb, fru minister, overfor de offentlige udgifter, overfor konkurrenceevnen og overfor det almindelige skatetryk. Det, der er forskellen, fru minister, er strukturpolitikken, industripolitikken og teknologipolitikken, som der står, og jeg citerer fra notatet:

»Forløbene adskiller sig ved strukturpolitikken og den private sektors engagement i forskning og udvikling.«

Og i konklusionen, fru minister, for 1986 – og så meget har verden jo heller ikke forandret sig – står der i papiret, efter at man har konstateret, at de to forløb – som jeg skal komme til – adskiller sig på ét punkt, nemlig arbejdsløshed og velstand, at »det aktive teknologi- og udviklingsforløb er klart positivt i forhold til det passive«, og så tilstår man i notatet, side 5:

»Passivforløbet er på ingen måde et katastrofeforløb; alligevel er konsekvenserne af passivforløbet ubehagelige. Det lykkes ikke at nedbringe arbejdsløsheden, tværtimod. Skattetrykket kan ikke nedbringes trods en fortsat nulvækst i de offentlige udgifter. Dette skyldes hensynet til betalingsbalancen. Forbrugsniveauet er i slutåret 10 pct. lavere end i teknologiforløbet.«

Og bagest i notatet har vi tallene med regeringens eget analyse- og regneapparat fra Budgetdepartementet.

Hvis vi vælger det aktive struktur- og teknologiforløb med en ny, fremadrettet, dynamisk erhvervs politik, fru minister, det, regeringen dengang kaldte en teknologiforløbsstrategi, så har vi efter de fremskrivninger – der selvsagt må tages med stor usikkerhed, men de giver et fingerpeg – efter tallene her en arbejdsløshed,